

skuddet for i Aar opgjorde den højtærede Finansminister ved Tillægsbevillingsloven, idet han gav et foreløbigt Skøn over det, som naaede 43 Mill. Kr. Jeg tænker, at naar den højtærede Finansminister skal gentage sit Skøn, vil det nok blive mere; det vil det blive blandt andet paa Grund af den i Mellemtiden vedtagne Lov — ja, vedtagen er den jo ikke endnu, men den bliver forhaabentlig vedtaget i denne Samling — om Bankgarantiens Afløsning; den tror jeg ikke, den højtærede Finansminister havde med i sit Skøn, og det burde og kunde han heller ikke have. Men lad os nu endda holde os til de 43 Mill. Kr. Saa er der Underskuddet paa det Budget, vi nu staa lige for at vedtage, paa ca. 20 Mill. Kr. Men dertil vil jo komme et Deficit paa Toldindtægterne, som jeg er bange for ikke kan anslaaes lavere end til ca. 8 Mill. Kr.; det er meget vanskeligt at sige, hvor meget det bliver, men efter den højtærede Finansministers Udtalelser, og efter at vi have set de stadig slette Resultater med Hensyn til Indtægterne, er det vist forsigtigst at regne med et saadant Tal. Saa er der de vedtagne Love, hvoraf vi allerede have en, nemlig Forøgelsen paa Husmandsloven, med 1 Mill. Kr. om Aaret. Og saa kommer Tillægsbevillingsloven med adskillige Millioner; jeg har i for mange Aar beskæftiget mig med Statens finansielle Forhold til, at jeg skal vove at spaa noget om Tillægsbevillingsloven, det er noget af det umuligste her i Verden; det siger sig selv, at man er ganske ude af Stand til at sige, hvor meget der vil komme paa Tillægsbevillingsloven for 1910—11, men at det vil blive adskillige Millioner, tør vi jo nok med Sikkerhed gaa ud fra. Hvis altsaa Toldindtægterne ikke væsentlig bedre sig, komme vi her op paa et Underskud af mellem 30—40 Mill. Kr. Og nu begynde vi allerede i Horisonten at kunne skimte Budgettet for 1911—12. Jeg har allerede givet et lille Bidrag til dette Budget vedrørende de militære Udgifter paa § 26. Det vil efter mit Skøn ikke kunne undgaas, hvis der ikke gribes til særlige Foranstaltninger, at dette Budget fremtræder med et stort Deficit, og jeg skulde tro, at det i hvert Fald maa fremtræde med noget Deficit. Vi have jo de 20 Mill. Kr. budgetteret Underskud paa den Finanslov, vi nu staa i Begreb med at vedtage, at gaa ud fra. Toldindtægterne plejer man at budgettere efter de Indtægter, som have været fra 1. Juli til 30. Juni nærmest foregaaende, og hvis man følger denne Regel ligesom hidtil og altsaa ikke

budgetterer paa Forhaabninger om bedre Udbytte end det, som allerede er konstateret, maa man vist sætte Toldindtægterne væsentligt lavere, vel ca. 8 Mill. Kr. lavere, end paa nærværende Budget. Herimod staa kun een større Indtægtspost i sikker Stigning; det er den Indtægtspost, som vedrører Forøgelsen af Indkomst- og Formueskatten til Forsvarsøjemed, som jo i Aar kun har kunnet budgetteres med 1,800,000 Kr., og som man næste Aar vil kunne budgettere med 1,200,000 Kr. mere.

Men som bemærket bliver der en ekstraordinær Militærudgift paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere end budgetteret i Aar, og hvor kan der spares? Jeg har, for at klare mig selv dette, gennemgaaet de store Byggefretager, som Staten er bunden til ifølge Love, altsaa Christiansborg Slot, Københavns Banegaardsforholds Omordning, Esbjerg Havns Udvidelse og de større Statsbaneanlæg, for at se, om der i det nærmest følgende eller de derefter kommende Finansaar var nogen Udsigt til Besparelse. Jeg tror ikke, der er det, jeg skal ikke komme ind paa de Detailler, hvorpaa jeg støtter mit Skøn, det gaar i Korthed ud paa, at der vil blive nødvendigt til de københavnske Banegaardsforholds Ordning omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere end budgetteret i Aar, til de øvrige Statsbaneanlæg ca. 400,000 Kr. mere og til Esbjerg Havn ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere, til Christiansborg Slot omtrent det samme, det bliver dog alt i alt op imod $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere end budgetteret i Aar.

Det er da absolut nødvendigt at komme ind paa baade gennemgribende Besparelser og paa at skabe nye Indtægter for Statskassen. Hvad Besparelserne særligt angaar, har jeg allerede været inde paa nogle Betragtninger desangaaende. Jeg skal som et slaaende Eksempel paa, hvor svært det er selv overfor de frie Bevillinger, nævne de to Forslag, som foreligge fra den højtærede Regering, og som jeg fuldt ud billiger, maa jeg straks bemærke, hvad der allerede ligger i, at jeg har tiltraadt dem, og tiltraadt dem uden al Betænkelse, med en Følelse af, at det var ubetinget rigtigt at yde dem. Det ene er Forslaget om en Merbevilling paa 45,000 Kr. til Samfundet og Hjemmet for vandrere, og det andet er den betydelige Merbevilling til Fængselshjælpen. Ja, det er godt, og det er rigtigt, men det viser ogsaa bedst, hvorledes vi efter hele den social-politiske Tankegang, vi nu en Gang ere komne ind i, drives frem til større og større Udgifter